

nordlige Linie. Men, sæt det Tilfælde, at disse Mænd ikke formaae at gennemføre Foretagendet, ikke formaae at bringe Jernbanen over Holbæk til Kallundborg, saa troer jeg, at det er godt, at Lovforslaget ogsaa tilstøder den Mulighed, at Andre, som foretrække den sydlige Linie, og som ere i Besiddelse af tilstrækkelige Kræfter til selv at kunne gennemføre Sagen, kunne træde til. Lovforslaget aabner endvidere Mulighed for, at Concessionen kan gives til det sjællandske Jernbaneselskab, skjøndt dette ikke har meldt sig, idetmindste ikke til mig, som Liebhaber til denne Bane. Der er jo en Mulighed for, at det sjællandske Jernbaneselskab vilde ansee det for rigtigt og rentabelt at bygge en Bane til Holbæk, men ogsaa foreløbig vilde blive staaende der. I saa Tilfælde vilde jeg ansee det for fornuftigt at modtage dette Mindre og Mulige, istedetfor at stræbe efter det, der for Tiden viste sig uopnaeligt. Naar det sidste Ord eller Tal i Lovforslaget er: den 1ste Januar 1875, saa er det netop ogsaa af Hensyn til det Samme, idet jeg nemlig har tænkt mig Muligheden af, at ikke alene Foretagendet kunde glippe for dem, der nu nærmest have det i deres Haand, men at uheldige Omstændigheder kunde medføre, at der ikke var stor Concurrence om dette Foretagende i den nærmeste Tid. I saa Fald troer jeg, at det vil være gavnligt, at man har en noget længere Tid for sig, og at man ikke indskrænker Fristen for Banens Anlæg til, som det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (Melchior) foreslog, den 1ste Januar 1873. Jeg har navnlig tænkt mig det Tilfælde som muligt, at det sjællandske Jernbaneselskab nok vilde overtage dette Foretagende, at det var meget villigt dertil, men at det havde Hænderne saa fulde for Diebliffet med det Anlæg, som allerede er begyndt gennem Sydsjælland, og med Banen over Falster, som vel ikke endnu er paabegyndt, men som Selskabet er forpligtet til at udføre, at det ikke dristede sig til nu strax at tage et nyt og større Foretagende paa sig. Jeg troer, at det ogsaa af Hensyn hertil er gavnligt, at Tidsfristen for Banens Fuldbærelse rykkes noget længere tilbage, end det vilde være absolut nødvendigt un-

der Forudsætning af, at Spaden blev sat i Jorden i det kommende Foraar til Paabegyndelse af det omhandlede Arbejde.

Jeg maa endnu tillade mig at fremkomme med en lille Berigtigelse i Anledning af, hvad min ærede Ven, det 5te Medlem for 2den Kreds (Haffner), anførte. Han havde fuldkommen Ret i, at vi sandsynligvis ville komme til hyppig at beskæftige os med Forslag om Jernbaneanlæg, — stedse hyppigere haaber jeg for mit Bedkommende — og at vi endogsaa mulig allerede i næste Samling ville kunne vente nye Forslag i saa Henseende. Men det ærede Medlem havde ikke Ret, naar han som et Exempel paa, hvad vi mulig kunne vente os til næste Aar, omtalte et Forslag om Fortsættelsen af den sydsjællandske Bane over Lolland. Det ærede Medlem maa nemlig derved have overseet, at Loven af 21de Juni 1867 allerede har givet Regjeringen Bemyndigelse til at udfærdige Concession til et saadant Anlæg, en Bemyndigelse, som vel kun er benyttet for eet Stykke af den Lolland-Falsterke Bane, men som udtryffeligt indeholder den Bestemmelse, at Concessionen kan gives sectionsvis, saa at Regjeringen allerede har fuld Bemyndigelse til at give en Concession paa Resten af den Lolland-Falsterke Bane. Det ærede Medlem behøver saaledes ikke at frygte for at blive besværet med Lovforslag om en Bane over Lolland, idetmindste ikke indenfor den Tid, indenfor hvilken Loven af 21de Juni 1867 tilstøder Bygningen af en Bane paa Lolland, hvorfor Fristen er den 1ste Januar 1873, det vil sige, saaledes at Alt skal være færdigt til den Tid.

Jeg troer, at blot et Blik paa Sjællands Kort maa være nok til at overbevise os om, at der i det nordvestlige Sjælland er god Plads for en Jernbane, og det kommer i mine Tanker nærmest kun an paa at vælge den heldigste Beliggenhed for Banen. Jeg troer ogsaa, at den nordvestlige Deel af Sjælland vil kunne bære en Jernbane uden Hensyn til den forventede gennemgaaende Trafik fra Sjælland, som jeg for mit Bedkommende troer, at man lægger for stor Vægt paa. Der er mod den foreslaaede Banes Rentabilitet blevet indvendt, at svære Varer, navnlig Kornvarer, ikke ville følge denne Bane, men ville søge det nærmeste Udførsningssted.